

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster komt op tegen beschikking C(2006) 4180 def. van de Commissie van 20 september 2006 in zaak COMP/F-1/38.121 — fittingen. Bij de bestreden beschikking wordt verzoekster een geldboete opgelegd wegens inbreuk op artikel 81, lid 1, EG en artikel 53, lid 1, EER-Overeenkomst. Zij heeft volgens de Commissie van 12 december 1991 tot en met 22 maart 2001 deelgenomen aan een aantal overeenkomsten in de vorm van het vaststellen van de prijzen, het maken van afspraken betreffende prijslijsten en kortingen, het invoeren van prijsverhogingsregelingen, het verdelen van de markten en de afnemers en het uitwisselen van economische informatie betreffende de markt van fittingen uit koper en koperlegeringen.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vier middelen aan.

In de eerste plaats stelt zij dat de bestreden beschikking artikel 23, lid 2, van verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ schendt doordat verweerster door een onjuiste vaststelling van het omzetbedrag inbreuk heeft gemaakt op bepaalde basisbeginselen inzake het opleggen van een geldboete. Teneinde de zwaarte van de vermeende inbreuk door verzoekster te beoordelen had verweerster bij de vaststelling van de omzet rekening moeten houden met haar omzet voor persfittingen, hoewel verzoekster met betrekking tot persfittingen nooit aan enige inbreuk op de mededingingsregels heeft deelgenomen.

In de tweede plaats stelt verzoekster dat de Commissie door een onjuiste vaststelling van verzoeksters deelname, of van de duur van haar deelname, aan de vermeende mededingingsregeling artikel 81, lid 1, EG alsmede artikel 253 EG heeft geschonden. Volgens verzoekster heeft verweerster geen uitvoerige bewijzen ten laste overgelegd en ten onrechte inbreuken vastgesteld.

Verder stelt verzoekster, subsidiair, schending van artikel 81, lid 1, EG en van artikel 253 EG doordat de geografische omvang van de inbreuken in artikel 1 van de bestreden beschikking met betrekking tot verzoekster onjuist is vastgesteld.

Ten slotte betoogt verzoekster, eveneens subsidiair, dat verweerster in artikel 2 van de bestreden beschikking artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003 heeft geschonden doordat zij voorbijgaat aan de basisbeginselen die gelden bij de vaststelling van een geldboete. Dienaangaande stelt verzoekster dat de Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten ⁽²⁾ onjuist zijn toegepast doordat de inbreuk als een zeer zware inbreuk is aangemerkt, de duur van de inbreuk onjuist is vastgesteld, het basisbedrag wegens de duur van de inbreuk onjuist is verhoogd en geen rekening is gehouden met de verzachtende omstandigheden.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1, blz. 1).

⁽²⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 15, lid 2, van verordening nr. 17, respectievelijk artikel 65, lid 5, van het EGKS-Verdrag worden opgelegd (PB 1998, C 9, blz. 3).

Beroep ingesteld op 14 december 2006 — Legris Industries/Commissie

(Zaak T-376/06)

(2007/C 42/48)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Legris Industries (Rennes, Frankrijk) (vertegenwoordigers: A. Wachsmann en C. Pomiès, advocaten)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- nietig te verklaren beschikking [C(2006) 4180 def. van de Commissie van 20 september 2006 in zaak COMP/F-1/38.121 — Fittingen] en de motivering van het dispositief ervan, voor zover de houdstermaatschappij Legris Industries daarbij een geldboete wordt opgelegd vanwege de haar toe te rekenen kwestieuze praktijken van Comap;
- de houdstermaatschappij Legris Industries akte te verlenen van het feit dat zij de stukken, vorderingen en verzoeken van Comap tegen de beschikking tot de hare maakt;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster verzoekt om gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2006) 4180 def. van de Commissie van 20 september 2006 in een procedure op grond van artikel 81 EG (COMP/F-1/38.121 — Fittingen), betreffende een geheel van overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen op de markt voor koperfittingen en fittingen uit koperlegeringen strekkende tot de vaststelling van prijzen en prijslijsten en van kortingen en rabatten, de invoering van mechanismen ter coördinatie van prijsverhogingen, de verdeling van nationale markten, de toewijzing van klanten en de uitwisseling van andere commerciële informatie, voor zover de houdstermaatschappij Legris Industries daarbij een geldboete wordt opgelegd vanwege de haar toe te rekenen kwestieuze praktijken van haar voormalige dochteronderneming Comap.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster de volgende middelen aan.

Om te beginnen stelt verzoekster dat de Commissie artikel 81 EG heeft geschonden door haar de litigieuze inbreuken van haar dochteronderneming Comap toe te rekenen en haar op grond daarvan hoofdelijk aansprakelijk te stellen voor die inbreuken. Zij betoogt dat de Commissie inbreuk heeft gemaakt op het beginsel van juridische en commerciële autonomie van de dochtervennootschap en op het beginsel van persoonlijke aansprakelijkheid voor inbreuken op het mededingingsrecht, door te oordelen dat het bezit van het volledige kapitaal van verzoeksters dochtervennootschap voldoende was om aan te nemen dat

er sprake was van een doorslaggevende invloed op die laatste vennootschap. Verzoekster verwijt de Commissie voorts dat zij blijk heeft gegeven van onjuiste rechtsopvattingen, zich in feitelijk opzicht heeft vergist en kennelijke beoordelingsfouten heeft gemaakt, doordat zij geen bewijselementen heeft aangedragen op grond waarvan kan worden vastgesteld dat de houdstermaatschappij Legris Industries daadwerkelijk aan Comap leiding had gegeven.

Daarenboven verwijt verzoekster de Commissie dat zij het recht onjuist heeft toegepast doordat zij de door verzoekster aangedragen bewijselementen, waaruit de zelfstandigheid van Comap bleek, in het bijzonder op het vlak van de vaststelling en de uitvoering van haar commercieel beleid, niet heeft weerlegd. Verzoekster stelt te hebben aangetoond dat zij Comap geen instructies betreffende haar marktgedrag gaf, dat zij slechts financieel toezicht uitoefende zonder op budgettair vlak gezag over haar dochtervennootschappen uit te oefenen, en dat Comap over eigen financieringsbronnen beschikte. Zij betoogt dus, dat het bewijs van de loutere kapitaal deelneming, en de daar rechtstreeks uit voortvloeiende gevolgen, waarop de Commissie zich volgens verzoekster had dienen te baseren bij de toerekening van de inbreuken van haar dochtervennootschap, niet volstaan ten bewijze dat zij daadwerkelijk leiding had gegeven aan die vennootschap.

Beroep ingesteld op 14 december 2006 — Comap/Commissie

(Zaak T-377/06)

(2007/C 42/49)

Proceestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Comap SA (Lyon, Frankrijk) (vertegenwoordigers: A. Wachsmann en C. Pommiès, advocaten)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- nietig te verklaren beschikking [C(2006) 4180 def. van de Commissie van 20 september 2006 in zaak COMP/F-1/38.121 — Fittingen] en de motivering van het dispositief ervan, voor zover Comap in die beschikking wordt veroordeeld voor andere tijdvakken dan het tijdvak van december 1997 tot maart 2001, waarvoor zij de door de Commissie uiteengezette feiten niet betwist;
- de artikelen 1 en 2 en de motivering ervan te herzien door de aan Comap opgelegde geldboete van 18,56 miljoen EUR te verlagen;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster verzoekt om gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking C(2006) 4180 def. van de Commissie van 20 september 2006 in een procedure op grond van artikel 81 EG (COMP/F-1/38.121 — Fittingen), betreffende een geheel van overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen op de markt voor koperfittings en fittings uit koperlegeringen strekkende tot de vaststelling van prijzen en prijslijsten en van kortingen en rabatten, de invoering van mechanismen ter coördinatie van prijsverhogingen, de verdeling van nationale markten, de toewijzing van klanten en de uitwisseling van andere commerciële informatie, voor zover Comap in die beschikking wordt veroordeeld voor andere tijdvakken dan het tijdvak van december 1997 tot maart 2001, waarvoor zij de door de Commissie uiteengezette feiten niet betwist. Subsidiar verzoekt Comap om vermindering van de haar bij de bestreden beschikking opgelegde geldboete.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster de volgende middelen aan.

Ten eerste stelt zij dat de Commissie artikel 81 EG heeft geschonden, blijk heeft gegeven van onjuiste rechtsopvattingen, zich in feitelijk opzicht heeft vergist en kennelijke beoordelingsfouten heeft gemaakt, door te oordelen dat de gestelde mededingingsregeling na de inspecties ter plaatse van de Commissie in maart 2001 is blijven voortbestaan tot april 2004.

Ten tweede betoogt verzoekster dat de Commissie inbreuk heeft gemaakt op artikel 81, lid 1, EG en artikel 25 van verordening nr. 1/2003⁽¹⁾, doordat zij niet heeft erkend dat, bij gebreke van bewijs van de mededingingsversturende praktijken, de gestelde inbreuk gedurende 27 maanden — van september 1992 tot december 1994 -was onderbroken, zodat de feiten van vóór december 1994 in januari 2001, het tijdstip van de inleiding van het onderzoek van de Commissie, waren verjaard.

Subsidiar stelt verzoekster schending van artikel 81, lid 1, EG en artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003, en van de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten⁽²⁾ en de clementieregeling⁽³⁾, doordat de Commissie de regels inzake de berekening van geldboeten niet in acht heeft genomen. Verzoekster betoogt dat de Commissie het evenredigheidsbeginsel en het beginsel van gelijke behandeling heeft geschonden, door voor de berekening van de geldboete van Comap een basisbedrag vast te stellen dat te hoog was in vergelijking met de basisbedragen die waren vastgesteld voor de andere bij de bestreden beschikking veroordeelde ondernemingen, niettegenstaande dat hun concurrentiepositie en verzoeksters marktpositie soortgelijk waren.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB 2003, L 1, blz. 1).

⁽²⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 15, lid 2, van verordening nr. 17, respectievelijk artikel 65, lid 5, van het EGKS-Verdrag worden opgelegd (PB 1998, C 9, blz. 3).

⁽³⁾ Mededeling van de Commissie betreffende immunititeit tegen geldboeten en vermindering van geldboeten in kartelzaken (PB 2002, C 45, blz. 3).